

ZDEMASKOWANY SPIRYTYZM

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 1 czerwca

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Mt 10,28; Koh 9,5; Iz 8,19-20; J 11,11-14.21-25; Ap 16,13-14; Mt 24,23-27; 2 Tes 2,9-12.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Gdyż sam Pan na dany rozkaz, na głos archaniola i trąby Bożej zstąpi z nieba; wtedy najpierw powstaną ci, którzy umarli w Chrystusie, potem my, którzy pozostaniemy przy życiu, razem z nimi porwani będziemy w obłokach w powietrze, na spotkanie Pana; i tak zawsze będziemy z Panem” (1 Tes 4,16-17).

W latach osiemdziesiątych dwudziestego wieku popularne stało się badanie doświadczeń z pogranicza śmierci polegających na tym, że osoby, które przeżyły śmierć kliniczną, opowiadały niesamowite historie o tym, co widziały i słyszały, będąc niby martwe. Miliony osób uwierzyły, że te relacje są dowodem na to, iż ludzie nie umierają zupełnie. To fundamentalna zasada wiary związana ze spirytyzmem jest jednym z najbardziej rozpowszechnionych i najskuteczniejszych zwiedzeń szatana.

Spirytyzm zaczął się w Edenie, gdy wąż okłamał Ewę:

— „Na pewno nie umrzecie” (Rdz 3,4).

Pogląd ten doprowadził do powstania jednego z największych fałszywych ruchów religijnych dziewiętnastego wieku, który zaczął się od fałszywych, jak się później okazało, twierdzeń siostr z amerykańskiego stanu Nowy Jork: Kate (1838-1892) i Margaret Fox (1836-1893), iż nawiązały łączność z duchami zmarłych.

Celem tej lekcji jest wykazanie, że jedynym skutecznym zabezpieczeniem przed szatańskim zwiedzeniem w czasie końca jest autentyczna osobista więź z Chrystusem i mocne ugruntowanie w naukach *Pisma Świętego. Biblia* wyraźnie uczy o stanie człowieka po śmierci i żadne nadprzyrodzone zjawiska nie powinny odwieść nas od świadomości, że umarli są naprawdę martwi⁸⁰.

⁸⁰ Przeczytaj także rozdział *Działalność złych duchów, Szatańskie pułapki, Pierwsze wielkie zwiedzenie* oraz *Czy zmarli mogą z nami rozmawiać?*, w: Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 309-337.

Kłamstwo, według którego śmierć jest jedynie przejściem do kolejnego etapu życia, opiera się na koncepcji naturalnej nieśmiertelności duszy. Ten pogański wymysł został przyniesiony do Kościoła w czasach, gdy odchodzono od biblijnych podstaw wiary, a odstępczy Kościół otworzył drzwi dla mas nienawrotnych mieszkańców Cesarstwa Rzymskiego. „Teoria o nieśmiertelności duszy była jedną z tych fałszywych nauk Rzymu zapożyczonych z pogaństwa, którą włączono do religii chrześcijańskiej”⁸¹.

„I nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, ale duszy zabić nie mogą; bójcie się raczej tego, który może i duszę, i ciało zniszczyć w piekle” (Mt 10,28). Czego uczy nas choćby ten jeden werset w kwestii rzekomej nieśmiertelności duszy?

Pan zakazał swojemu ludowi uczestniczenia w jakichkolwiek formach okultyzmu. Nie wolno im było tolerować pośród nich zaklinaczy ani wywołujących duchów, ani znachorów, ani wzywających zmarłych (zob. Pwt 18,11). Tacy ludzie mieli być kamienowani (zob. Kpł 20,27). Tego rodzaju kara wydaje się bardzo surowa, ale miała chronić Izraelitów przed fałszywymi kultami.

Czary mają podłoże demoniczne. Zwodzą ludzi ku fałszywym kultom stanowiącym podróbkę prawdziwej więzi z Bogiem i niemogącym zaspokoić najgłębszej potrzeby serca. Spirytyzm jest jednym z najważniejszych elementów planu zwiedzenia ludzkości. Jezus przez swoją łaskę i moc uwalnia jeńców z łańcuchów zła, które ich krępują.

Przeczytaj Koh 9,5; Hi 7,7-9; Iz 8,19-20. Czego te fragmenty *Starego Testamentu* uczą nas o śmierci i rzekomym nawiązywaniu łączności ze zmarłymi?

Wiara w to, że zmarli zaraz po śmierci idą do nieba, choć przeciwna nauczaniu *Biblii*, podobnie jak świętowanie niedzieli, obrosła wielowiekową tradycją i jest tak głęboko zakorzeniona, iż wielu ludziom trudno jest ją porzucić. Ludzie ci powołują się na kilka wersetów wyrwanych z kontekstu *Pisma Świętego*, usiłując usprawiedliwić ten absurdalny pogląd. Problem w tym, że takie wierzenie wystawia ich na zwiedzenia szatana, które nasila się w największym stopniu podczas ostatniego kryzysu.

Jakie masz doświadczenie w próbach wyjaśnienia innym chrześcijanom stanu człowieka po śmierci? Jakie metody są skuteczne w tej kwestii?

⁸¹ Ellen G. White, *Wielki bóg*, Warszawa 2019, s. 330.

Przeczytaj Ps 6,6; 115,17; 1 Krl 2,10 BG; 11,43 BG; 14,20 BG. Czego wersety te uczą o stanie człowieka po śmierci?

Stary Testament nie uczy o nieśmiertelności duszy. Nie uczy także, że po śmierci wierni natychmiast udają się do nieba, by cieszyć się wiecznością, zaś niewierni są wtrącani do piekła, gdzie będą wiecznie cierpieć w ognistych płomieniach. Słowo Boże uczy, że śmierć jest jak nieświadomy sen, z którego nikt sam nie jest w stanie się obudzić. W *1. Księdze Królewskiej*, przedstawiając poczet królów izraelskich i judzkich, jej autor używa wyrażenia: *zasnął ze swoimi ojcami* (BG), jako opisowego równoważnika zgonu. *Księga Psalmów* wprost odwołuje się do snu śmierci (zob. Ps 13,4; por. Ps 90,5). Mówiąc o śmierci, Hiob twierdzi, iż nie można samemu obudzić się z jej snu (zob. Hi 14,12). Psalmista Dawid dodaje: — „Ale ja dzięki sprawiedliwości ujrzę oblicze twoje, kiedy się obudzę, nasycę się widokiem twoim” (Ps 17,15).

Gdy armia asyryjska została pokonana i zgładzona, śmierć tych żołnierzy psalmista opisał następująco: „Zasnęli w sen twardy, nieockniony” (Ps 76,6 PJK). Wizja ludzi umarłych jako duchów uwolnionych od ciała oraz wędrujących w zaświatach i komunikujących się z żywymi nie jest biblijna, ale stanowi dziedzictwo pogaństwa.

Niezrozumienie prawdy o stanie człowieka po śmierci wystawia ludzkość na szatańskie zwiedzenia. „Wielu zostanie skonfrontowanych z duchami demonów podających się za ukochanych krewnych czy przyjaciół i głoszących najbardziej niebezpieczne herezje. Przybysze ci będą odwoływać się do naszych najdelikatniejszych uczuć i czynić cuda na poparcie swoich roszczeń. Musimy być przygotowani, by stawić im opór przy pomocy biblijnej prawdy mówiącej o tym, że umarli o niczym nie wiedzą, a ci, którzy ukazują się w taki sposób, są duchami demonów”⁸².

Przeczytaj Dn 12,2 oraz Hi 19,25-26. Jakie fakty dotyczące stanu umarłych są wskazane w tych wersetach?

Śmierć jest jak najgłębszy sen trwający aż do zmartwychwstania. Nie istnieją żadne bezcielesne ludzkie duchy mogące się komunikować z osobami żywymi. Choć poganie wierzyli w świat duchów, to jednak Izraelici rozumieli, że śmierć jest nieświadomym snem aż do poranka zmartwychwstania.

Owszem, odczuwamy żal po zmarłych, ale o tych, którzy umarli w Chrystusie, możemy myśleć w ten sposób, iż zamknęli oni oczy, wydając ostatnie tchnienie, a następnie, niezależnie od tego, jak dużo czasu upłynie od ich śmierci do powtórnego przyjścia Jezusa, z ich perspektywy w następnej chwili otworzą oczy w dniu przyjścia Zbawiciela. Pierwsze, co wówczas pomyślą, to: *Rzeczywiście przyjdzie Jezusa było bardzo bliskie!*

⁸² Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 336.

Przeczytaj J 11,11-14.21-25; 2 Tm 1,10; 1 Kor 15,51-54; 1 Tes 4,15-17. Jak opis zjawiska śmierci pozostawiony przez autorów ksiąg *Nowego Testamentu* ma się do starotestamentowego pojmowania śmierci?

Zarówno *Stary Testament*, jak i *Nowy Testament* porównują śmierć do snu. W *Biblii* słowo *sen* jest użyte co najmniej pięćdziesiąt trzy razy w odniesieniu do śmierci. Wynika z tego, że autorzy ksiąg biblijnych byli przekonani, iż nie istnieje żadna nieśmiertelna dusza, która opuszczałaby ciało człowieka po jego śmierci.

Nowy Testament dodaje kolejny wymiar zapowiedziany w *Starym Testamencie* — zmartwychwstanie sprawiedliwych podczas powtórnego przyjścia Chrystusa.

Evangelie podkreślają, że życie wieczne jest możliwe jedynie dzięki Chrystusowi. Wszystkie złe siły nie są w stanie odebrać wierzącym pewności życia wiecznego. Chrystus pokonał śmierć, oddając za nas życie na krzyżu. Grób nie może zatrzymać tych, którzy padli łupem śmierci. Zmartwychwstanie Chrystusa jest gwarancją, że wszyscy wierzący zostaną wskrzeszeni i wrócą do życia w dniu powtórnego przyjścia Zbawiciela.

Apostoł Paweł napisał: „Jeśli bowiem umarli nie bywają wzbudzeni, to i Chrystus nie został wzbudzony; a jeśli Chrystus nie został wzbudzony, daremna jest wiara wasza; jesteście jeszcze w swoich grzechach. Zatem i ci, którzy zasnęli w Chrystusie, poginęli” (1 Kor 15,16-18). Jaki sens miałyby te słowa, gdyby umarli zaraz po śmierci udawali się do nieba jako nieśmiertelne dusze? Co mogłby mieć na myśli Paweł, pisząc, że poginęli, gdyby rzeczywiście byli już w niebie?

Paweł wyraźnie podkreśla, że jedynie zmartwychwstanie Chrystusa jest podstawą naszego zmartwychwstania, a bez Jego zmartwychwstania „daremna jest wiara wasza; jesteście jeszcze w swoich grzechach” (1 Kor 15,17), zaś umarli na zawsze pozostaną martwi i przepadną na wieki.

Te wersety całkowicie zgadzają się z całą biblijną nauką o nadziei, jaką mamy w zmartwychwstaniu w dniu powtórnego przyjścia Jezusa, gdy otrzymamy dziedzictwo nieznikome i nieskalane, i niezwiędłe, „jako zachowane jest w niebie [dla nas]” (1 P 1,4). Jednak gdyby umarli ludzie już byli w niebie jako nieśmiertelne dusze, jak apostoł Piotr mógłby mówić o dziedzictwie, które zachowane jest w niebie dla nas? Najwyraźniej nowotestamentowi wierzący oczekiwali przyjścia Chrystusa i swojego zmartwychwstania, a ta nadzieja inspirowała ich do wierności w życiowych próbach.

Dlaczego zmartwychwstanie jest tak wielką nadzieją dla chrześcijan? Co by było, gdyby Jezus umarł na krzyżu i nie zmartwychwstał? Jaką nadzieję dawałaby nam Jego śmierć? Dlaczego zmartwychwstanie jest tak ważnym elementem naszej wiary?

Przeczytaj Mt 24,5.11.24; 2 Tes 2,7-9; Ap 13,13-14; 16,13-14. Jakiego rodzaju zwiedzenia zagrażają ludziom w czasach ostatecznych?

Diabeł posłużył się znakami, cudami i widowiskowymi zjawiskami mającymi zwieść tłumy przed powtórным przyjsciem Jezusa. Komentując zwodniczą moc demonicznych duchów, współczesny adwentystyczny teolog Ángel Rodríguez poczynił ciekawe spostrzeżenie: „Ich zdolność przekonywania nie wynika z treści ich przesłania, ale siły nadprzyrodzonych zjawisk zwanych znakami i cudami. Czynią (gr. *poiein*⁸³) znaki odwołujące się do zmysłów ludzi, a nie ich rozsądku czy racjonalnego myślenia. Fakt, iż znaki te są dokonywane przez demony, wskazuje na to, że połączona siła przesłania trzech demonów [smoka, bestii i fałszywego proroka] ma charakter spirytystyczny — nie pochodzi od Boga. W miarę zbliżania się końca wszechświatowego wielkiego boju demoniczne siły wystąpią coraz wyraźniej na scenie historii ludzkości w sposób niespotykany dotąd. Spirytyzm, którego podstawą jest niebiblijna nauka o nieśmiertelnej duszy, ogarnie niemal cały świat”⁸⁴.

Dlaczego nie jest bezpiecznie ufać naszym emocjom? Jaką rolę — dobrą i złą — odgrywają one w naszym doświadczeniu wiary? W jaki sposób szatan obchodzi/omija naszą zdolność rozumowania, odwołując się do naszych odczuć?

„Szatan długo przygotowywał się do końcowego dzieła zwodzenia świata. (...) Krok po kroku poprzez rozwój spirytyzmu przygotował drogę dla swojego arcyzwiedzenia. Nie zrealizował jeszcze w pełni swoich zamierzeń; zostaną one jednak osiągnięte w czasie, jaki jeszcze pozostał. (...). Oprócz tych, którzy są strzeżeni mocą Bożą przez wiarę w Jego Słowo, cały świat zostanie wciągnięty w system tego zwiedzenia. Ludzie pozwolą się szybko uśpić zgubnym poczuciem bezpieczeństwa i obudzi ich dopiero wylanie Bożego gniewu”⁸⁵. Nasze bezpieczeństwo jest jedynie w Jezusie i Jego Słowie.

Nietrudno sobie wyobrazić, jak miliony, a nawet miliardy ludzi niemających pojęcia o stanie umarłych zostaną zwiedzone przez kłamstwo oparte na twierdzeniu, że dusza żyje po śmierci ciała.

Od jakich zwiedzeń już teraz strzeże nas świadomość, że śmierć jest jak sen w stanie zupełnej nieświadomości?

⁸³ Zob. Ap 13,13-14; 16,14 (przyp. red.).

⁸⁴ Ángel Rodríguez, *The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels' Messages*, nieopublikowany manuskrypt, s. 6.

⁸⁵ Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 337.

Nasza nadzieja zbawienia jest oparta wyłącznie na Chrystusie. Jego wyciągnięte poranione ręce zapraszają nas do przyjęcia ofiary złożonej za nas za nie-skończoną cenę. Wkrótce Chrystus przyjdzie, by zabrać tych, którzy należą do Niego. W Tt 2,13 apostoł Paweł nazywa powtórne przyjście Chrystusa błogosławioną nadzieją.

Celem szatana jest odebranie wierzącym tej nadziei. Będzie on dokonywał cudów, znaków i nadzwyczajnych zjawisk, by odwieść ludzi od biblijnej prawdy i zbawienia w Chrystusie.

„Tu się okaże wytrwanie świętych, którzy przestrzegają przykazań Bożych i wiary Jezusa” (Ap 14,12). W ostatecznych zmaganiach szatan będzie usiłował zrobić wszystko, co w jego mocy, by zniechęcić ludzi do przestrzegania przykazań Bożych i przyjęcia wiary Jezusa. Zatem musimy zachować daleko idącą ostrożność wobec wszelkich twierdzeń oraz towarzyszących im zjawisk, cudów i znaków mogących odwieść nas od tych dwóch najważniejszych wyróżników Bożego ludu ostateków.

Przeczytaj Mt 24,23-27; 2 Kor 11,13-14; 2 Tes 2,9-12. Co wersety te mówią o zwodniczej mocy szatana i jego sposobie działania?

Tuż przed końcem świata szatan dokona swojego ostatecznego zwiedzenia: „Wkrótce na niebie ukążą się straszne zjawiska o nadnaturalnym charakterze jako dowód działania mocy demonów dokonujących cudów. Duchy demonów wyjdą do królów ziemi i do całego świata, aby utwierdzić ich w zwiedzeniu i przekonać do zjednoczenia się z szatanem w ostatnim starciu przeciw rządóm nieba. Za pomocą tych środków zostaną zwiedzeni zarówno przywódcy, jak i poddani. Pojawią się tacy, którzy będą twierdzili, że są Chrystusem we własnej osobie, i będą rościć sobie prawo do tytułu i hołdu, jaki należy się Odkupicielowi Świata. Będą dokonywać zdumiewających cudów uzdrowienia i twierdzić, że mają objawienia z nieba zaprzeczające świadectwu *Pisma Świętego*.

W koronnym akcie wielkiego dramatu zwodzenia sam szatan podał się za Chrystusa. Kościół długo utrzymywał, że oczekuje na przyjście Pana jako spełnienie swych nadziei. Teraz wielki zwodziciel sprawi, że będzie się wydawało, iż Chrystus powrócił. W różnych częściach świata szatan objawi się wśród ludzi jako majestatyczna i pełna olśniewającej jasności istota, przypominająca Syna Bożego opisanego przez Jana w *Apokalipsie Jana* (zob. Ap 1,13-15)”⁸⁶.

Dlaczego zrozumienie sposobu, w jaki nastąpi powtórne przyjście Chrystusa, oraz stanu człowieka po śmierci jest ważnym zabezpieczeniem przed szatańskim zwiedzeniem?

⁸⁶ Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 375-376.

DO DALSZEGO STUDIUM

W książce *The Case for Heaven (Dowód na istnienie nieba)* współczesny amerykański pisarz Lee Strobel sugeruje, że doświadczenia bliskie śmierci są dowodem na to, iż po śmierci człowiek nadal istnieje i ma tego świadomość. A oto jeden z przykładów takich przeżyć: „Pewna dziewczyna podczas operacji serca miała doświadczenie z pogranicza śmierci. Powiedziała później, że spotkała się w zaświatach ze swoim bratem. Gdy wróciła do zdrowia i opowiedziała o tym ojcu, ten przyznał po raz pierwszy w życiu, że rzeczywiście miała ona brata, który zmarł, zanim ona się urodziła”⁸⁷. W swojej książce Strobel dokonuje karkołomnej próby pogodzenia świadomej egzystencji po śmierci z wyraźną biblijną nauką, iż chrześcijanie otrzymają ostateczną nagrodę dopiero po powtórным przyjsciu Chrystusa.

Duch Proroctwa ostrzega nas: „Wielu zostanie skonfrontowanych z duchami demonów podających się za ukochanych krewnych czy przyjaciół i głoszących najbardziej niebezpieczne herezje. Przybysze ci będą odwoływać się do naszych najdelikatniejszych uczuć i czynić cuda na poparcie swoich roszczeń. Musimy być przygotowani, by stawić im opór przy pomocy biblijnej prawdy mówiącej o tym, że umarli o niczym nie wiedzą, a ci, którzy ukazują się w taki sposób, są duchami demonów.

Tuż przed nami jest godzina »próby, jaka przyjdzie na cały świat, by doświadczyć mieszkańców ziemi« (Ap 3,10). Wszyscy, których wiara nie jest mocno zakorzeniona w Słowie Bożym, zostaną zwiedzeni i pokonani. Szatan działa bowiem »wśród wszelkich podstępnych oszustw« (2 Tes 2,10), aby uzyskać kontrolę nad ludźmi, a jego zwiedzenia będą stopniowo narastały. Jednak jest on w stanie osiągnąć swój cel jedynie wówczas, gdy ludzie dobrowolnie poddają się jego pokusom. Ci, którzy żarliwie szukają poznania prawdy i pragną oczyścić swoje serca w posłuszeństwie, przygotowując się w ten sposób do walki, odkryją niezawodną ochronę w Bogu prawdy.

— »Ponieważ zachowałeś nakaz mój, by przy mnie wytrwać, przeto i Ja zachowam cię« (Ap 3,10) — brzmi obietnica Zbawiciela.

On prędzej wysłałby z nieba wszystkich aniołów, aby strzegli Jego ludu, niż zostawiłby na pastwę szatana choćby jednego człowieka, który Mu ufa”⁸⁸.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Jakimi zakamuflowanymi spirytystycznymi metodami posługuje się szatan, by wpływać na umysły ludzi? Jaką rolę odgrywają w tym środki masowego przekazu?

2. Jak możesz się podzielić swoją wiarą z przyjacielem, który właśnie utracił bliską osobę i jest przekonany, że dusza tej osoby znajduje się już w niebie? Co można powiedzieć w takiej sytuacji, a czego mówić nie należy?

⁸⁷ Lee Strobel, *The Case for Heaven*, Grand Rapids 2021, s. 69.

⁸⁸ Ellen G. White, *Wielki bóg*, Warszawa 2019, s. 336-337.

DZIEŃ EDUKACJI ADWENTYSTYCZNEJ

2. kwartał • Zbiórka darów 8 czerwca • Projekt Wyższej Szkoły Teologiczno-Humanistycznej

Projekt Rok dla Jezusa i remont pokoju w akademiku

Program Rok dla Jezusa to inicjatywa, której celem jest zapewnienie młodemu pokoleniu miejsca do zasmakowania wspólnoty studenckiej, adwentystycznej edukacji teologicznej i zdobycia rozwojowych doświadczeń (na przykład podczas wyjazdów misyjnych). Dotychczas odbyły się dwie edycje tego projektu i skorzystało z nich łącznie siedemnaście osób. Program akademicki Rok dla Jezusa jest równoległy ze studiami licencjackimi z teologii adwentystycznej, dzięki czemu uczestnicy (po spełnieniu warunków formalnych i pozytywnym zaliczeniu przedmiotów) mogą kontynuować edukację na drugim roku studiów dziennych lub niestacjonarnych.

Twój dar wymiennie wpłynie na realizację trzeciej odsłony projektu Rok dla Jezusa (2024/2025). 75% zebranej kwoty zostanie przeznaczona na pokrycie kosztów wyjazdów misyjnych i studyjnych, a pozostałe 25% na remont jednego z pokoi w akademiku.

Jak złożyć dary?

1. Dary zostaną zebrane podczas nabożeństwa sobotniego w osobnej kolekcji lub w przeznaczonych na ten cel kopertach.
2. Dar na projekt można również przekazać bezpośrednio na konto Zarządu Kościoła: **59 1750 0012 0000 0000 3024 9267**, z dopiskiem: **Dzień Edukacji Adwentystycznej**.